

дѣющій дѣнь и звѣдоха ю пакъ предъ мѣ-
 чителя, който предъ всѣхъ и мѣтъ народъ
 сѣднѣ на судилището, и катѣ видѣ сѣла
 здрава и свѣтла въ лицето си, оудивисе
 весьма, и рече ѣй: Видѣ марина, позна ли
 сила на нашите бѣгове, който пока-
 заха много стараніе зарадъ тебѣ, и оу-
 милостивившисе на добрѣтата ти, и исцѣ-
 лиха те чюдесно; за това и ты не треба
 да се покажешъ неблагодарна на благадѣ-
 телите ти, безъ да имъ покажешъ достои-
 ното послѣшаніе, и да имъ станешъ сва-
 щенница, и принасяшъ имъ всегда жертва
 наедно со съ ваца ти. На това ѡвѣща
 мѣ сѣла такъ: ѡ безумный, ѣще ли не
 разумѣвашъ какъ ме не исцѣлиха нечув-
 ственните твои бѣгове, но единъ истин-
 ный бѣгъ, който исцѣлава не токмо тѣ-
 лесата, но и дѣшѣте, чейо ради треба да